

[Jens Otto Madsen]

re denne ordnings positive virkninger på beskæftigelsen.« Vi har altid været modstandere af den private jobskabelsesordning. Man har ikke nogen garantier for, at den skaber mere beskæftigelse, tværtimod har vi mange eksempler på, at man har løst folk ud i den ene ende af en virksomhed og så taget folk ind med statstilskud i den anden ende.

Hvis vi kunne sikre os, at de ressourcer, der var inden for den private jobskabelsesordning, blev overført til den offentlige jobskabelsesordning, var det et stort fremskridt. Men det væsentligste i den motiverede dagsorden er de to første afsnit, hvor vi får tilkendegivet, at vi ikke vil være med til forringelser over for de langtidsarbejdsløse, samtidig med at vi selvfølgelig er tilfredse med, at der åbnes for muligheder for uddannelse. Derfor vil VS stemme for dagsordensforslaget.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det var synet af vort lands socialminister, som fik mig til at håbe, at vi måske kan blive blot en lille smule klogere i dag.

Vi har tidligere, både hr. Agerschou og jeg, forsøgt at stille en række spørgsmål om, hvad forliget egentlig indebærer på det sociale område, og af meget forståelige grunde knæb det for undervisningsministeren at gøre det klart. Jeg indrømmer undervisningsministerens ret til ikke at vide specielt meget om bistandsloven; man kan ikke vide noget om alting.

Den tidligere socialminister har ikke ønsket at blande sig. Man holder sig åbenbart til det generelle. Men nu har vi altså en socialminister i salen, og jeg kunne godt tænke mig at få to spørgsmål besvaret – der er mange flere, men vi kunne koncentrere os om to, debatten har været længe nok. Det ene er: hvor mange midler er der afsat til øgede udbetalinger af kontanthjælp som følge af forliget? Altså, hvor mange penge skal der bruges dels af kommunerne, dels af staten til kontanthjælp over bistandsloven? Vi ved, at der skal bruges noget, men vi vil godt vide hvor meget.

Det andet er: kan socialministeren bekræfte, at en gift kvinde, som er havnet nede på 55 pct.-satsen, som har været igennem et uddannelsesstilbud, men som alligevel ikke kan

finde noget arbejde, og som må gå på bistandskontoret og forsøge at få suppleret sine dagpenge, kan risikere ikke at kunne få en krone, alene i kraft af at hendes ægtefælle tjener for meget? Der sker jo simpelt hen det, at man laver en beregning, hvor man siger: hun bør have så og så meget, men så fratrækker man dagpengene, og så fratrækker man ægtefællens indtægt, og så havner man sandsynligvis på kroner-ikke-noget.

Jeg vil godt høre fra socialministeren, dels hvor meget der er afsat til merudbetaling af kontanthjælp, dels om det er rigtigt, at en gift kvinde kan risikere at måtte på bistandskontoret og ikke få en krone ud af det og selvfølgelig derfor blive endnu mere afhængig af sin ægtefælle.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Hvis jeg skulle prøve at formulere mig lidt på nydansk, moderne dansk – der er også kommet nye udtryk frem her under dagens debat – vil jeg sige, at det er klinkende klart, at regeringen ikke er kold og kynisk, men at regeringen ikke alene er voksen og følsom, men også ansvarsbevidst. Derfor er det ikke rigtigt, som hr. Ole Vagn Christensen siger, at de forslag, vi i dag har drøftet, er decide-rede besparelsesforslag. De er tværtimod udtryk for et ønske om, som jeg har sagt det så mange gange under dagens debat, at lave nogle konstruktive omstillinger.

Hr. Ole Vagn Christensen sagde også, at det, regeringen ville, var på sin vis at bryde med det, vi populært kalder for dagpenge-generatoren. Men dagpengene bliver alligevel ved, siger hr. Ole Vagn Christensen. Det er rigtigt, det gør de. Man rammer hårdt, siger hr. Ole Vagn Christensen så. Det ved jeg ikke, for jeg mener stadig væk, at hvis man har været på dagpenge i 5 år og man derimellem også har haft et arbejdstilbud i ni eller syv måneder, har haft mulighed for at uddanne sig i op til to år eller har været iværksætter i 2½ år, så må man også acceptere, at der er en nedgang i dagpengesatsen.

Hr. Kaj Poulsen kom med nogle betragtninger omkring arbejdsmarkedsuddannelserne. Hr. Kaj Poulsen gav udtryk for, at der visse steder skulle være ventetid på specialarbejderskolerne. Nu er det lidt forskelligt, hvordan det er med specialarbejderskolerne rundt omkring i landet, men jeg kan bekræf-